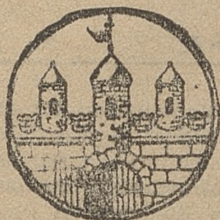

Orędownik Urzędowy

miasta Bydgoszczy

Wychodzi raz w tygodniu jako bezpłatny dodatek do „Dziennika Bydgoskiego"

Redakcja: Magistrat m. Bydgoszczy Ratusz I p. pokój 15. Czynna codziennie od 8—3 wiecz.
Administracja: Administracja Dziennika Bydgoskiego ulica Poznańska nr 30

OGŁOSZENIA
Wiersz szerokości 66 mm. 20 groszy. Przy powtórzającym się ogłoszeniu udzielamy rabatu.

Prenumerata: Miesięcznie 50 groszy. Kwartalnie 1.50 złotych.

Cena egzemplarza 15 groszy.

№ 17. | Bydgoszcz, sobota, dnia 1 sierpnia 1925 r. | Rok XXXXII.

Treść numeru:

199.

Rozporządzenie policyjne

w przedmiocie nabywania, pozbywania i noszenia broni i amunicji.

Na podstawie §§ 6, 12 i 15 Ust. o zarządzie policyjnym z dnia 11. marca 1850 r. (Zb. Ust. str. 265) i §§ 137 i 139 ust. o ogólnej adm. krajowej z dnia 30. lipca 1883 r. (Zb. Ust. str. 195) za zgodą Woj. Sądu Adm. **zarządzam na obszar Województwa Poznańskiego co następuje:**

§ 1.

Prócz przemysłowców i kupców uprawnionych do wyrabiania i sprzedaży broni i amunicji, nie wolno nikomu gromadzić zapasów broni i amunicji.

§ 2.

Krótką i długą broń palną wszelkiego rodzaju wraz z należącą doń amunicją, sztylety i długie noże myśliwskie — wolno sprzedawać i pozbywać tylko osobom, które wykażą się kartą na broń, opiewającą **na dany rodzaj broni i wystawionej na na-**

zwisko kupującego, o ile zaś chodzi o broń myśliwską, za okazaniem przez kupującego prawidłowo wystawionej karty myśliwskiej.

Przemysłowcy, uprawnieni do sprzedaży broni i amunicji (§ 1) są obowiązani prowadzić w swym składzie sprzedaży książkę, do której winni zapisywać pod liczbą bieżącą w każdym poszczególnym wypadku:

1. datę sprzedaży,
2. rodzaj (broni nr.) i ilość sprzedanej broni oraz amunicji,
3. imię i nazwisko, zawód i miejsce zamieszkania kupującego,
4. liczbę i datę karty na broń wzgl. karty myśliwskiej oraz władzę, która dokument wystawiła.

Książka winna mieć trwałą oprawę i zawierać strony numerowane liczbami bieżącemi. Przed użyciem należy książkę tę zaopatrzyć w pieczęć urzędową miejscowej władzy policyjnej, która potwierdza równocześnie ilość stron.

W książce tej nie wolno nic wycierać, wszelkie zapisy muszą być czytelne, nie wolno jej również niszczyć całkowicie lub częściowo, bez zezwolenia miejscowej władzy policyjnej. Na żądanie władzy policyjnej należy książkę przedłożyć każdego czasu wspomnianej władzy do wglądu.

§ 3.

Krótką i długą broń palną wszelkiego rodzaju, sztylety i długie noże myśliwskie mogą nabywać i nosić tylko te osoby które uzyskały kartę na broń, ewentualnie kartę myśliwską, opiewającą na dany rodzaj broni. Osoby te są obowiązane kartę na broń mieć przy sobie i okazać ją każdej chwili na żądanie organowi władzy.

§ 4.

1. Osoby wojskowe mogą nabywć krótką broń palną (rewolwery i pistolety automatyczne) kalibru 6, 3 do 9 mm. jedynie na podstawie piśmiennego zezwolenia, wydanego przez ich bezpośredniego przełożonego. Pozwolenie to pozostaje u sprzedającego broń i służy jako dowód sprzedaży broni — osobie do kupna uprawnionej.

2. Funkcjonarjusze P. P. mogą nabywać na własność krótką broń palną wszelkiego kalibru, o ile broń ta ma być używana jednocześnie do celów służbowych, tylko na podstawie imiennego piśmiennego pozwolenia, wystawionego przez Komendanta Pow. P. P. względnie komisarza P. P. Pozwolenie to pozostaje u sprzedającego.

3. Funkcjonarjusze P P. kupujący broń palną wyłącznie dla własnego użytku i nie mającą być użytą dla ekwipunku i celów służbowych podlegają przy jej kupnie tym samym przepisom co i osoby cywilne i winni wykazać się pozwoleniem władzy administracyjnej.

4. Nabywanie amunicji do krótkiej broni palnej oraz nabywanie broni białej, może być dokonywane przez osoby wojskowe i funkcjonarjuszów P. P. — za okazaniem legitymacji służbowej.

§ 5.

Noszenie broni bez osobnego zezwolenia dozwolonem jest:

1. Osobom, które mocą swego urzędu lub zawodu są upoważnieni do noszenia przy sobie broni (odnośnie do tego rodzaju broni.)

2. Członkom stowarzyszeń którym przysługuje prawo noszenia broni w granicach uprawnienia.

3. Osobom noszącym karabele przy polskim stroju narodowym.

§ 6.

Władzami, powołanemi do wystawiania kart na broń, są miejscowe władze policyjne (burmistrz, komisarz obwodowy, Prezydenci miast Poznania i Bydgoszczy (w których rejonie policyjnym — petent posiada swoje stałe miejsce zamieszknia. Wyjątkowo może miejscowa władza policyjna, w której rejonie petent **chwilowo przebywa** — wystawić kartę na broń po zasięgnięciu opinji władzy policyjnej miejsca stałego zamieszkania petenta — winna jednak niezwłocznie uwiadomić o tem władzę właściwą do wystawiania karty na broń (ze względu na miejsce stałego zamieszkania petenta).

Karty na broń należy wystawiać najwyżej na przeciąg 1-go roku z zastrzeżeniem każdoczesnego odwołania. Karty na broń

można wystawiać osobom, które ukończyły 18 lat i zachowują się pod każdym względem bez zarzutu i które wykażą się istotną potrzebą posiadania i noszenia broni, o ile władza powołana do wystawienia karty na broń — uznaje potrzebę za dostatecznie udowodnioną, osobom poniżej 18 lat — tylko karty myśliwskie i to za okazaniem piśmiennego zezwolenia ojca lub opiekuna.

Za wystawienie karty na broń pobierać będą komisarze obwodowi stosownie do rozporządzenia Min. Skarbu i Min. Spr. Wew. z dnia 24 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44/23. p. 298) i Rozp. Rady Ministrów z dn. 27 kwietnia 1924 r. (D. U. R. P. Nr. 36/24 p. 392) — opłatę stemplową (w wysokości 2 zł.) od wniosku i (2) od karty na broń. Burmistrze i Miejskie Urzędy Policyjne w Poznaniu i Bydgoszczy zwrot własnych kosztów formularza.

§ 7.

Karty na broń, które na skutek odwołania zezwolenia na noszenie broni oraz na skutek upływu czasu, na jaki zostały wystawione, straciły swoją ważność, należy składać niezwłocznie u tej władzy która je wystawiła, względnie u władzy powołanej do wystawienia kart na broń — ostatniego miejsca stałego zamieszkania. Odwołanie zezwolenia na noszenie broni przez władzę, która zezwolenia udzieliła, może być piśmienne lub protokularne.

§ 8.

Odstępowanie karty na broń innej osobie jest wzbronione.

§ 9.

Przekroczenia powyższych postanowień będą karane grzywną do 60 zł względnie, w razie niemożności uiszczenia grzywny — odpowiednią karą aresztu. Oprócz tego może być orzeczone obłożenie tymczasowym aresztem — nielegalnie noszonej broni.

§ 10.

Zabrania się nabywania, pozbywania i noszenia: granatów ręcznych, węży gumowych, oraz wszelkiej broni kolnej, siecznej i palnej ukrytych w laskach itp. Przekroczenia tego zakazu podlegają karze, przewidzianej w ust. 9 — 10 § 367 k. K.

§ 11.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje od dnia ogłoszenia.

Z tym samym dniem traci moc obowiązującą Rozp. Policyjne z dnia 29 stycznia 1924. (Dz. U. Wojew. Pozn. Nr. 9—10 p. 98.)

Poznań, dnia 14 maja 1925 roku.

Wojewoda: (—) Bniński.

L. dz. 12660/25 II.

Powyższe ogłasza się z tem, że przemysłowcy i kupcy uprawnieni do wyrabiania i sprzedaży broni i amunicji winni w myśl § 2 rozp. przedłożyć książki podług tam wyznaczonego wzoru najpóźniej do dnia 1 sierpnia br. w Miejskim Urzędzie Policyjnym ul. Grodzka 32 pokój 8 celem poświadczenia.

Bydgoszcz, dnia 16 lipca 1925 r.

Miejski Urząd Policyjny.

Z pol.

(—) **Dr. Chmielarski**, wiceprezydent miasta.

200.

Rozporządzenie policyjne

w przedmiocie urządzania kwest publicznych i domowych.

Na podstawie §§ 6, 12 i 15 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11 marca 1850 r. (Z b. ust. pr. str. 265 § 137 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 r. (Zb. ust. pr. str. 195) § 11 ust. o instrukcji dla naczelnych prezesów z dnia 31 grudnia 1825 roku) (Zb. ust. pr. str. 26) oraz § 11 rozporządzenia Rady Min. z dnia 21 stycznia 1924 r. w przedmiocie zmian w kwotach pieniężnych określonych w przepisach karnych, karno-administracyjnych i niektórych skarbowych oraz w przepisach porządkowych i dyscyplinarnych, tudzież w przedmiocie zastosowania złotego (franka złotego) do obliczania niektórych z tych kwot (D. U. R. P. Nr. 9 poz. 89), rozporządzam za zgodą Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego co następuje:

§ 1.

Urządzanie kwest publicznych oraz kwest domowych bez zezwolenia właściwej władzy administracyjnej jest wzbronione. Wyjątek stanowią kwesty w kościołach.

§ 2.

Przekroczenia karane będą grzywną do 60 zł. a w razie nieściągalności odpowiednim aresztem.

Ponadto zebrane składki zostaną obłożone aresztem aż do czasu rozstrzygnięcia sprawy -konfiskaty prawomocnym wyrokiem sądowym.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą moje rozporządzenie policyjne z dnia 7 stycznia 1924 r. (Woj. Dz. Urz. Nr. 4 poz. 246).

Poznań, dnia 27 marca 1925 r.

Wojewoda: Bniński.

L. dz. 10528/25 — II.

201.

Obwieszczenie

w sprawie zakazu sprzedawania i podawania piwa, wina, win owocowych itp. napoji alkoholowych, zawierających ponad 2,5% alkoholu.

Postanowienia art. 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 r. o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych (Dz. U. P. Nr. 35/20 poz. 299) przewiduje, że celem zmniejszenia spożycia napojów alkoholowych wprowadza się ograniczenia dla wszelkich napojów alkoholowych zawierających więcej niż 2,5% alkoholu.

Następnie § 1 Rozporządzenia wykonawczego Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 2 czerwca 1922 r. do ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 (Dz. U. R. P. Nr. 51/22 poz. 462) przepisuje, że napoje alkoholowe a zwłaszcza piwo zawierające do 2,5% alkoholu powinno być naznaczone przez producenta na naczyniu, w którym wypuszcza się je w handel (antałek, butelka itp.) i że dopiero wówczas nie podlega ograniczeniom ustawy przeciwalkoholowej.

Ponieważ wedle orzeczenia Wielkopolskiej Izby Skarbowej w Poznaniu (reskrypt z dnia 28 czerwca 1925 r. L. dz. 52099 — IV. — 11745/25) wszelkie piwa, wina, wina owocowe oraz wszystkie inne napoje alkoholowe jakie obecnie są w handlu zawierają bezwarunkowo więcej aniżeli 2,5% alkoholu, przeto zakazuje niniejszem sprzedaży i podawania tego rodzaju napojów alkoholowych na wszytkich dworcach kolejowych (normalno i wąskotorowych kolei) w obrębie zabudowań stacyjnych, w pociągach i we wszytkich miejscach przewidzianych w art. 7 (ustęp a—h) włącznie Ustawy przeciwalkoholowej a nadto zakazuje podawania ich w dni świąteczne w restauracjach, jadłodajniach, kawiarnach itp. przyczem oczywiście ograniczenia te wchodzą w życie od godz. 15-tej dnia przedświątecznego i trwają do godz. 10-tej rano dnia poświątecznego.

Organa P. P. otrzymały nakaz czuwania nad ścisłem przestrzeganiem tego zakazu i winnych przekroczenia podawać do ukarania w myśl postanowień artykułu 8 Ustawy przeciwalkoholowej.

Bydgoszcz, dnia 13 lipca 1925 r.

Prezydent miasta

(—) Dr. Śliwiński.

202.

Obwieszczenie.

Na mocy ustawy z dnia 13 maja 1925 r., Dz. Ustaw z dnia 1 lipca 1925 r. nr 65 zostały z dniem 1 lipca br. składki tygodniowe do ubezpieczenia inwalidowego i na starość następująco ustalone:

Klasa I przy zarobku rocznym do 500 zł	0,30 zł
Klasa II. przy zarobku rocznym od 500—700 zł	0,45 zł
Klasa III przy zarobku rocznym od 700—900 zł	0,60 zł
Klasa IV przy zarobku rocznym od 900—1200 zł	0,75 zł
Klasa V. przy zarobku rocznym ponad 1200 zł	0,90 zł

Do powyższych zarobków dolicza się **wartość poborów rzeczowych (utrzyma-**

nie, mieszkanie i t. d.) obowiązujące od 1 stycznia 1925 r dla służących, gospodyń etc. rocznie 490,— zł
miesięcznie 40,84 „

Bydgoszcz, dnia 11 lipca 1925 r.

Przewodniczący Urzędu Ubezpieczeń miasta Bydgoszczy

(—) Dr. Śliwiński, Prezydent miasta.

L. dz. Op. Sp. V 885/25.

203.

Obwieszczenie.

Ważne dla rolników, kupców zbożowych itp.

Komunikuje pismem z dnia 28 I. 25 r. l. dz. 22931/24 I p. Wojewoda, że coraz częściej w czasie ostatnim zauważono — czy to u rolników, czy w śpichrzach, u kupców w wagonach kolejowych, magazynach itp. — **wołka zbożowego** (calandra granaria — Kornwurm).

To też akcja, mająca na celu zwalczanie tego szkodnika jest konieczna, gdyż plaga ta zdaje się przybierać coraz szersze rozmiary. W interesie przeto rolników, kupców zbożowych oraz wszystkich posiadających magazyny zbożowe powinno leżeć wdrożenie energicznej planowej akcji tępienia wołka zbożowego.

Środki, stojące do dyspozycji w walce z tym niebezpiecznym szkodnikiem i dające się na wiekszą skalę zastosować, są następujące:

Para wodna i gorące powietrze.

Tymi dwoma środkami rozporządza przedewszystkiem kolejnictwo, dla tego też tam mogą być na większą skalę zastosowane. Parą wodną można dezynfekować próżne wagony, przeznaczone na ładunki zboża, przyczem, po każdym wyładowaniu należy dezynfekcję powtórzyć.

Magazyny zbożowe należy przed dezynfekcją parą wodną opróżnić, poddając równocześnie zboże dezynfekcji w osobnych zbiornikach.

Ziarno siewne można dezynfekować przez podgrzanie go w odpowiednich zbiornikach względnie napełnienie zbiorników gorącem powietrzem, przyczem temperatura nie może przekraczać 60° C. Ziarno przeznaczone do siewu musi być ogrzane powoli, gdyż nagłe ogrzanie, nawet do 60° C. obniża siłę kiełkowania.

Dwusiarczek węgla.

Dwusiarczek węgla jest jednym z najskuteczniejszych środków dezynfekcji ziarna. Ziarno składa się w magazynie w kupy. Na każdą z nich składa się płachtę, napojoną dwusiarczkiem węgla, i następnie przykrywa się szczelnie drugą gęstą płachtą (brezentem). Na jedną tonnę ziarna liczyć należy 1—2 funty dwusiarczki. Gaz musi działać conajmniej 24 godziny. Dezynfekcję można też przeprowadzić w beczkach lub tp., licząc zawsze 1—2 funty dwusiarczku na 1 tonnę zboża.

Bydgoszcz, dnia 17 7. 25 r

Miejski Urząd Policyjny.

(—) Hańczewski.

Pl. VI. 469/25.

204.

Poznań, dn. 16 lipca 1925 r.

Wojewoda Poznański.

L. dz. 8108/25 V.

Pismo okólne.

Do

PP. Starostów.

W związku z odbywającą się obecnie reemigracją optantów polskich z Niemiec upraszam zwracać przybyłym, przy kierowaniu ich do wyznaczonych miejsc zamieszkania, uwagę na konieczność zarejestrowania się w Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy, o ile nie uzyskają natychmiast jakiekolwiek zajęcie. Zarejestrowanie w tych wypadkach najpóźniej do końca pierwszego miesiąca licząc od dnia przekroczenia granicy nastąpić winno w celu uzyskania uprawnienia do pobierania świadczeń z Funduszu Bezrobocia na podstawie rozporządzenia Min Pracy i Opieki Społ. z dnia 30 marca 1925 r. (Dz. U. Nr. 38 poz. 267). — Przy rejestrowaniu się optanci winni przedłożyć poświadczenie z ostatniego miejsca zajęcia.

Zaleca się powyższe opublikować w Orędownikach Powiatowych.

Za Wojewodę:

(—) nieczytelny.

w z. Nacz. Wydz. Pracy i Op. Społ.

205.

Ogłoszenie.

Zgodnie ze statutem z dnia 8 październi-ka 1924 r. art. 8 za czyszczenie ulic i placów w granicach m. Bydgoszczy podwyższa się dotychczasowe opłaty o 20% począwszy od miesiąca lipca 1925 r., a to wskutek podrożenia robocizny i artykułów potrzebnych do czyszczenia miasta.

Bydgoszcz, dnia 14 lipca 1925 r.

Magistrat — Tabor Miejski.

Sentkowski, radca miejski.

206.

Znalezione przedmioty.

W drugiej połowie miesiąca maja 1925 r. zgłoszono w niżej podpisanym urzędzie następujące przedmioty: 1 czapka sportowa, 1 walizka, 1 para siwych spodni, 3 kołnierzyki, 1 koszula, 1 branzoletka, 1 trzonek patentowy, 1 portfel, 1 szal wełniany, 1 szara chustka, 1 czółno.

Prawo własności należy zgłosić w miejskim urzędzie policyjnym ul. Grodzka 32, biuro Pl. IV. pokój 9.

Bydgoszcz, dnia 7. lipca 1925. r.

Miejski Urząd Policyjny.

Pl. IV. 1508/25.

207.

Nosaciznę

stwierdzono u koni p. Karola Czarneckiego, ul. Zygmunta Augusta 24 i p. Fryderyka Boldina, ul. Ujejskiego 24.

Zarządzam środki ochronne.

Bydgoszcz, dnia 17. 7. 25. r.

Miejski Urząd Policyjny.

w. z. (—) Tabeau,

radca miejski.

Pl. VI. 3791/25.

208.

Czerwonkę

stwierdzono u świń, należących p. Strunsee, zamieszkałemu przy ul. Dworcowej 5. Zarządzam środki ochronne.

Bydgoszcz, dnia 10. lipca 1925 r.

Miejski Urząd Policyjny.

w z. (—) Tabeau,

radca miejski.

Pl. VI. 3662/25.

209.

Zaraza stadnicza

u koni p. Herleinego przy ul. Witebskiej 8 (Fordonek - Brdyujście) wygasła.

Zarządzenie tut. Pl. VI 2901/25 z dnia 9. 6. 25 r. znosi się.

Bydgoszcz, dnia 7. lipca 25 r.

Miejski Urząd Policyjny.

w z. (—) Tabeau,

radca miejski.

Pl. VI. 3602/25.

210.

Przybłąkane psy.

W niżej podpisanym Urzędzie zgłoszono następujące psy: dnia 7. lipca 1 psa (wilk), dnia 10 lipca 1 psa (czarny młody), dnia 14 lipca 1 psa (polowczyk duży) i 1 psa (polowczyk młody). Prawo własności należy zgłosić w Miejskim Urzędzie Policyjnym ul. Grodzka 32, pokój 10.

Bydgoszcz, dnia 14. lipca 1925 r.

Miejski Urząd Policyjny.

Pl. IV. 1598/25.

211.

Przybłąkane kury.

W niżej podpisanym Urzędzie zgłoszono przybłąkaną kurę czarną i 1 kurę i 7 kurcząt. Prawo własności należy zgłosić w Miejskim Urzędzie Policyjnym, ul. Grodzka 32, pokój nr. 10.

Bydgoszcz, dnia 16 lipca 1925 r

Miejski Urząd Policyjny.

Pl. IV. 1605/25.

212.

Przybłąkana koza.

W niżej podpisanym Urzędzie zgłoszono przybłąkaną białą kozę (bez rogów). Pra-

wo własności należy zgłosić w Miejskim Urzędzie Policyjnym ul. Grodzka 32 pokój nr. 10.

Bydgoszcz, dnia 7 lipca 1925 r.

Miejski Urząd Policyjny.

Pl. IV 1514/25

213.

Statystyka Urzędu Stanu Cywilnego.

W czasie od 6 do 11 bm. zarejestrowano w Urzędzie Stanu Cywilnego:

Urodzin 57 (w tem 4 martwe)
Ślubów 12
Śmierci 26.

W czasie od 13 do 18 bm. zarejstrowano w Urzędzie Stanu Cywilnego:

Urodzin 84 (w tem 1 martwe)
Ślubów 20
Śmierci 18.

Bydgoszcz, dnia 12 lipca 1925 r.

Urząd Stanu Cywilnego m. Bydgoszczy.

214.

Sprawozdanie

z działalności Oddziału Egzekucyjnego za miesiąc czerwiec 1925.

Spraw egzekucyjnych wpłynęło (podług dziennika 2466 miejscowych, 232 zamiejscowych.

Przez egzekutorów opracowano 1815 spraw, w tem 5 list z 1970 płatnikami.

Przymusowo ściągnięto i wpłacono do kas miejskich 37,637.21 zł. Dla Urzędu Skarbowego 3.323,36 zł. Dla władz pozamiejscowych ściągnięto 5.427,29 zł. Razem ściagnięto 46.387,83 zł.

Koszta egzekucyjne przyniosły w czerwcu 1925 r. 2.443,04 zł. Pozatem doręczono wykyazów podatkowych i innych 6260. Listów z poszczególnych biur Magistratu 4.495, stwierdzeń administracyjnych wykonano 352.

Do fantowania przystąpiono w 151 wypadkach na ogólną kwotę 26.730,97 zł. zakazów wpłaty wystawiono 34 na kwotę 330 zł.

W opracowaniu znajduje się 2536 spraw na sumę 42.000 zł.

Do biura Meldunkowego przekazano 118 spraw.

Urzędników pracowało: 1 komisarz, 18 egzekutorów wzgl. pomocniczych egzekutorów, 1 woźny i 1 asystent.

Bydgoszcz, dnia 9 lipca 1925 r.

Oddział Egzekucyjny przy Magistracie miasta Bydgoszczy.

215.

Wyciąg z zarządzenia

Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 30-go czerwca 1925 r. w sprawie przedłużenia w niektórych miejscowościach okresu uprawnienia bezrobotnych do pobierania zasiłków na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

§ 1.

W stosunku do bezrobotnych, którzy przed dniem 31 lipca 1925 r. wyczerpali lub wyczerpią zasiłki w ciągu całego okresu, ustalonego w ust. 1 art. 13 ustawy z dnia 18 lipca 1924r . o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia. bądź też w ciągu okresu przedłużonego zarządzeniami Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Skarbu. z wyjątkiem tych bezrobotnych którzy całkowicie wyczerpali zasiłki za okres 26 tygodni, przedłuża się uprawnienie do pobierania zasiłków na wypadek bezrobocia na okres czasu od dnia 1 czerwca 1925 r do dnia 31 lipca włącznie nie dłużej jednakże, jak do dnia pobrania ostatniego zasiłku za kres 26 tygodniowy na terenach następujących:

1) w województwie poznańskiem — w m. Bydgoszczy, w pow. Bydgoszcz.

§ 5.

Zarządzenie niniejsze otrzymuje moc obowiązującą od dnia 1 czerwca 1925 roku włącznie.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) F. Sokal.
Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.

(Monitor Polski z dnia 7 lipca 1925 r. Nr. 154).

Za zgodność:

Przewodniczący Zarządu Obwodów. F
w z. L. Korpowski, kier. Biura Ob. F